

Kredse som vore Kjöbstæder, hverken ville være til synderlig Gavn for de Paagjældende eller for Industrien. Iøvrigt vil jeg kun ganske forbigaaende bemærke, at her er et af de Tilfælde, hvor det ligesom af Rigsdagen er forudsat, at Kjöbstæderne kunne anvende Penge til Diemed, for hvilke der ikke kan paavises nogen egentlig Lovhjemmel. Loven gaaer ud paa, at hvor Kjöbstæderne selv kunne tilvejebringe tilsvarende Bidrag, der kan ogsaa Staten give Tilskud, og jeg for mit Vedkommende har ikke haft mindste Tvivl om, at deri ligger en Berettigelse for dem til ogsaa at gjøre det. Hvad der iøvrigt kan være at sige om atter at bevilge en saadan Sum, kunne vi jo udsætte, indtil der foreligger Forslag derom, hvilket ikke er Tilfældet nu.

Jessen: I Anledning af en Bemærkning af den næstsidste Taler vil jeg blot udtale, at der med Hensyn til en Industriudstilling, som jeg kjenner meget nøie til, er fra Indenrigsministeriets Side vist den højeste Grad af Liberalitet. Jeg troer desuden, at den Omstændighed, at flere Kjöbstæder have erholdt et mindre Bidrag, end de have ønsket, vistnok for en meget væsentlig Deel har ligget i den Maade, hvorpaa Industriudstillingerne i enkelte Kjöbstæder ere ordnede — saadanne Tilfælde har jeg ogsaa bragt i Erfaring.

Formanden: Rigsbogsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. N. Hansen: Det har, saavidt jeg veed, hverken fra min eller nogen Andens Side været udtalt, at dette Tilskud fra Kjöbstæderne skulde komme fra dem som Kommuner; jeg har bestandig fastholdt, at det var vedkommende Næringsdrivende i Kjöbstæderne, der skulde sammenstøde Penge i dette Diemed.

N. Hansen: Jeg skal kun i Anledning af den næstsidste Talers Ytringer bemærke, at jeg ingenlunde har sagt, at den ærede Minister er gaaet frem paa den Maade, jeg nævnte, ligeoverfor alle Kommuner, og at en saadan enkelt Undtagelse, som den ærede Taler ansøgte,

derfor ikke i mindste Maade kan svække Betydningen af mine Ord.

Indenrigsministeren: Det er fortrædeligt at skulle tage Ordet saa ofte om en saa ringe Ting, men jeg maa tilbagevise den Sigtelse, der ligger i hvad her er udtalt, som om jeg havde gjort den mindste Forskjel paa de enkelte Kommuner. Jeg har behandlet alle disse Spørgsmaal paa samme Maade, og jeg har tilstaaet Kommunerne af den mig betroede Sum i samme Forhold, som de selv have bidraget.

J. Nielsen: I det jeg takker den høitærede Indenrigsminister for hans Smøbekommen ved at give Løfte om, at en Lov angaaende Bygningsafgiftsforholdet paa Landet skal blive forelagt, vil jeg dog tillade mig at bemærke, at der er nogle af mine Ytringer, som den ærede Minister ikke ganske har forstaaet, thi jeg nævnte ikke Skræddere eller Skomagere; jeg troer nemlig ikke, jeg tager fejl, naar jeg antager, at de ikke svare Bygningsafgift, og sølgelig kunde jeg heller ikke nævne dem; — men jeg har nærmest tænkt paa saadanne Næringsdrivende som f. Ex. Glarmestre og Snebkere, og de kunne ikke finde det ganske billigt, naar de i deres trangte Naar maa svare en Bygningsafgift, som ikke svares af Embedsmanden, der boer i en god Baaning og har større Indtægter, end de have. — Med Hensyn til Bommene's Nedlæggelse har den ærede Minister meent, at Initiativet dertil skulde udgaae fra Amtterne. Jeg troer ikke, at Initiativet til Nedlæggelsen af de andre Bomme i Sjælland blev taget af Amtterne; saavidt jeg veed, var det Regjeringen selv, der i 1853 forelagde et Lovforslag desangaaende. Jeg vil derfor atter tillade mig at henstille, om ikke den høitærede Minister vil tage Sagen i sin Haand; Bommene afkaste en meget ringe Indtægt, især efterat man har nedlagt Bommene ved Kjöbenhavns Porte, der indbragte en ganske anderledes stor Indtægt end de andre Bomme. — Hvad angaaer det tredie Punkt, jeg tillod mig at berøre, nemlig Laan til de Algerbrugere, der ville draine deres Forder, da har den høitærede Minister ikke berørt dette Punkt, og jeg maa altsaa i denne hans Tausshed see et be-